

Ad § 2.

Den principale anmeldelsespligt er begrænset til de barnet og den afdøde nærmest stående personer. Findes sådanne nærmerestående personer ikke, eller er de som følge af fraværelse eller af andre grunde ude af stand til at foretage anmeldelse, indtræder der subsidiært en anmeldelsespligt for de i stk. 3-4 nævnte personer.

Bestemmelsen i stk. 5, der særlig tager sigte på dødsfald i forbindelse med ulykkestilfælde og forbrydelser, er ny.

Ad § 3.

Da det er tanken, at anmeldelser af fødsler og dødsfald fremtidig skal afgives skriftligt på dertil bestemte blanketter, vil personligt fremmøde af anmeldere herefter normalt ikke være nødvendigt. Det må dog anses for påkrævet, at der som hidtil er adgang til i påkommende tilfælde at forlange, at en anmelder afgiver personlig forklaring til ministerialbogsføreren.

Ad § 4.

I henhold til denne bestemmelse vil der kunne gives nærmere forskrifter om formen for anmeldelserne, om fristen for deres afgivelse og om til hvilken ministerialbogsfører de skal afgives.

Ligeledes vil der kunne gives nærmere forskrifter om, hvilke attester der skal fremlægges i forbindelse med anmeldelser.

Ad § 5.

Bestemmelsen afløser bestemmelsen i forordningen af 30. maj 1828 § 10, 2. pkt.

Ad § 6.

Med hensyn til ophævelsesbestemmelserne henvises til det under de almindelige bemærkninger anførte for så vidt angår bestemmelserne i døbsforordningen. Bestemmelsen om fødselsanmeldelse og navngivelse i visse tilfælde i § 10 i loven af 13. april 1851 har for så vidt angår navngivelse været uden praktisk betydning, efter at der ved lov af 4. marts 1857 er givet almindelige bestemmelser om navngivelse af børn, der ikke døbes. Bestemmelserne i valgmenighedsloven og loven om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m., der bygger på den nugældende ordning, foreslås ophævet, således at nye generelle bestemmelser om afgivelse af fødsels- og dødsanmeldelser umiddelbart kan bringes i anvendelse også med hensyn til anmeldelse af fødsler og dødsfald blandt valgmenighedsmedlemmer og sognebåndsløserne.

Ad § 7.

Loven gælder ikke for de sønderjyske landsdele, Færøerne og Grønland. For Færøernes og Grønlands vedkommende vil loven senere kunne sættes i kraft efter forhandling med hjemmestyret og landsrådet.